

terminological combinations, explains exactly errors in the morphological markup. Among them: 1) a part of compound nouns signed by different lems; 2) missing or insufficiently effective solutions to morphological ambiguity; 3) error in attributing the right lems due to the absence a morphological dictionary of specialized terms.

Keywords: *collocation, corpus of special texts, military terms, program statistics, system Sketch Engine, RNC.*

УДК 811.111'42

Т. І. Ковалевська

РОЗКРИТТЯ КОМУНІКАТИВНО-КУЛЬТУРНИХ ПАТЕРНІВ СУЧАСНИХ АНГЛОМОВНИХ ПОСТКОЛОНІАЛЬНИХ ТЕКСТІВ ЧЕРЕЗ ГРАФО-ФОНЕМНІ СТИЛІСТИЧНІ ЗАСОБИ

У статті розглянуто лінгвовізуальні засоби стилістичної комбінаторики, представлені графо-фонемними засобами, як інструменти розкриття та творення комунікативно-культурних патернів сучасних англомовних постколоніальних текстів; виокремлено їх функції та згруповано їх у 4 категорії: функції просодичного плану, функції семантичного плану, функції прагматичного плану та функції плану структурування та організації тексту; здійснено спробу аналізу їх текстових маніфестацій у контекстологічних фрагментах текстів за авторством сучасних англомовних постколоніальних письменників.

Ключові слова: *графо-фонемні стилістичні засоби, лінгвовізуальні засоби, англомовний постколоніальний художній текст, постколоніальна культура, комунікативно-культурні патерни.*

Постколоніальна культура постає як специфічний синтез культур колонізаторів та колонізованих ними народів. У межах постколоніального простору обидві культури зазнають взаємопроникнення та взаємовпливу. Постколоніальна література привертає до себе увагу дослідників (B. Ashcroft, S. Connor, F. Jameson, M. Kafalenos, A. Lee, B. Longhurst, B. McHale, M. Minami, P. Williams, R. Young) переосмисленням та новим трактуванням філософських, політичних та естетичних засад сучасної цивілізації крізь призму історичного досвіду етнокультур, що досі знаходились на периферії та розглядалися як підпорядковані, маргінальні, дискриміновані.

У постколоніальному тексті мова функціонує як засіб конструювання конкретного світу та світобачення [13, с. 28]. Включення діалектів у корпус стандартизованої мови зумовлює не лише її власну реструктуризацію, але й видозміну світогляду адресатів тексту. Мова колонізованого суб'єкта функціонує не лише як носій місцевого колориту, а як спосіб структурування дійсності, вираження світобачення Інакшого [2, с. 44]. Адаптація мови передбачає засвоєння структур мислення, світоглядних та моральних засад колишнього колонізатора. Діалектика постколоніального письменства полягає в трансформуванні мовних законів загарбника з метою адаптації їх для вираження культурної автономії, травматичного досвіду та реартикуляції відновленої ідентичності [21; 22]. Важливим аспектом постколоніальної літератури є збереження колориту та іманентних ознак місцевої культури при передачі чужою мовою.

Тож **метою** цієї статті є здійснити спробу інвентаризації функцій графо-фонемних стилістичних засобів у художньому англомовному постколоніальному тексті з опертям на приклади з текстів сучасних англомовних постколоніальних авторів, що реалізується через вирішення низки конкретних **завдань**:

- окреслити особливості мови постколоніальних англомовних авторів;
- визначити статус графо-фонеміки в розрізі лінгво-візуальних засобів стилістики;
- згрупувати функції графо-фонемних засобів на основі аналізу фактичного текстового матеріалу.

Актуальність статті зумовлена тим, що попри інтерес дослідників до постколоніальних художніх текстів та зважаючи на те, що постколоніальні автори активно послуговуються усім спектром графо-фонемних або, іншими словами, лінгвовізуальних стилістичних засобів, видається доцільним здійснити інвентаризацію функцій, виконуваних ними у англомовних постколоніальних художніх текстах, адже така таксономія все ж наразі відсутня в науковій літературі.

Притаманною рисою сучасних постколоніальних англомовних текстів є вживання невербальних засобів, які поряд із вербальними обумовлюють смислову організацію (внутрішній зміст) тексту та визначають ступінь його впливу на читача [9; 10; 12; 14]. Продуктивними у цьому сенсі є графо-фонемні стилістичні засоби, що представляють корпус лінгвовізуальних засобів [3].

У сучасному англомовному художньому дискурсі графо-фонемні засоби стилістики постають одночасно як потужний корпус засобів висунення (актуалізації) елемента тексту та повідомлення читачу того, що під час усної комунікації передається інтонаційними засобами (наголосом, мелодикою, тембром, темпом, паузами) [6, с. 18]. Іншими словами, вони виступають маркерами інтонації та прагматичних інтенцій в письмовому тексті (D. Bolinger, A. Deschamps, J. M. Fournier, J. L. Duchet, M. O'Neil, G. Fox, M. Hoyer, J. M. Sinclair, R. Frost, M. Katz, Y. Kawaguchi, I. Fonagy, T. Moriguchi).

На основі аналізу текстів сучасних англомовних постколоніальних авторів ми пропонуємо наступну таксономію функцій графо-фонемних стилістичних засобів у художньому англомовному постколоніальному тексті:

- 1) функції просодичного плану, що охоплюють:
 - емфатичну функцію, яка передбачає використання графо-фонемних засобів для виокремлення елементів із метою логічного наголосу та передачі темо-рематичних відношень;
 - функцію трансляції інтонації в площину письмового тексту;
- 2) функції прагматичного плану, що охоплюють:
 - функцію атракції адресата, яка полягає у вживанні графо-фонемних стилістичних засобів на фоні графічно нейтрального тексту з метою привернення уваги читача нетиповим оформленням;
 - функцію виокремлення комунікативних фокусів тексту або його сегментів, що забезпечує акцентуацію елементів, на які, з точки зору автора, повинен звернути увагу читач;
 - функцію модальності / оцінну функцію, суть якої полягає у вираженні за допомогою графо-фонемних засобів ставлення автора, наратора та персонажів до зображуваної в художньому тексті дійсності;
 - емотивну функцію, що покликана передати почуття, внутрішні переживання та емоції на рівні автора, наратора та персонажів;
- 3) функції плану структурування та організації, спектр яких охоплює:
 - функцію площинно-просторової організації та структурування друкованого тексту, що впливає на його візуальне сприйняття;

- функцію композиційного членування тексту, що реалізує полегшення прагматичної орієнтації адресата у процесі сприйняття художнього тексту, відокремлюючи план наратора та план персонажа, реальні дії та вигадані;

4) функції семантичного плану, у межах яких виокремлюються:

- характерологічна функція, що передбачає імпліцитну та / або експліцитну характеристику персонажів, місць, подій через ГФЗ;

- смислетвірна функція графо-фонемних засобів, що полягає у реалізації їх потенціалу до конструювання та прирощення значень в межах мікро-, макро- та мегаконтексту художнього тексту;

- функція компресії інформації, що через графо-фонемні стилістичні засоби реалізує принцип мовної економії, оскільки у певних випадках інформація, що передається графічно, в усному мовленні може бути виражена описово виключно з допомогою вербальних засобів;

- функція розкриття культурно-етнічних реалій та патернів поведінки, що забезпечує імпліцитну або експліцитну актуалізацію ідіосинкретичних особливостей постколоніальних культур та / або протиставляє і порівнює їх з моделями та зразками оксидентального світу.

Графо-фонемні засоби сприяють творенню характеристики персонажа та забезпечують комплексне розуміння персонажа читачем через реалізацію текстової категорії модальності на рівні автора та наратора [7, с. 21].

На підтвердження цієї тези наведемо епізод, що демонструє переповідання презентації себе письменницею в інтерв'ю, яка на погляд наратора, котрим є син жінки, дещо не відповідає дійсності:

Her strategy with interviewers is to take control of the exchange, presenting them with blocks of dialogue that have been rehearsed so often he wonders they have not solidified in her mind and become some kind of truth. A long paragraph on childhood in the suburbs of Melbourne (cockatoos screeching at the bottom of the garden) with a sub-paragraph on the danger to the imagination of middle-class security. A paragraph on the death of her father of enteric fever in Malaya, with her mother somewhere in the background playing Chopin waltzes on the piano, followed by a sequence of what sound like impromptu ruminations on the influence of music on her own prose. A paragraph about her adolescent reading (voracious, unselective), then a jump to Virginia Woolf, whom she first read as a student, and the impact Woolf had on her. A passage on her spell at art school, another on her year and a half at post-war Cambridge ('What I mainly remember is the struggle to keep warm'), another on her years in London ('I could have made a living as a translator, I suppose, but my best language was German, and German wasn't popular in those days, as you can imagine'). Her first novel, which she modestly disparages, though as a first novel it stood head and shoulders above the competition, then her years in France ('heady times'), with an oblique glance at her first marriage. Then her return to Australia with her young son. Him. [4, с. 9–10].

Аналогічним способом відбувається характеристика подій із життя письменниці й у наступному контекстологічному фрагменті тексту: за формулюванням події в дужках слідує пряма мова вербально озвученої їх характеристики письменницею. Таким чином створюється ефект двоплановості розгортання сюжету: один сюжетний план пропонує оповідь подій через призму фокалізації наратора, котрим є син письменниці, а інший – пряму мову, а, отже, і бачення подій письменницею:

All the quaintnesses she refused to deliver last night are allowed to come out: pungent turns of speech, stories of childhood in the Australian outback ('You have to realize how vast Australia is. We are only fleas on Australia's backside, we late settlers'), stories about the film world, about actors and actresses she has crossed paths with, about the adaptations of her

books and what she thinks of them ('Film is a simplifying medium. That is its nature; you may as well learn to accept it. It works in broad strokes'). Followed by a glance at the contemporary world ('It does my heart good to see so many strong young women around who know what they want'). Even bird-watching gets a mention. [4, с. 29].

Характеристика подій та персонажів може відбуватися за рахунок введення в текст знаків різних семіотичних систем [5, с. 118].

Розглянемо випадки вторинної номінації з використанням літер англійського алфавіту, що носять евфемістичний характер.

Із метою не відкривати читачеві ім'я особи, з якою зустрічався персонаж, автор послуговується літерою X, вводячи персонажа в сюжет:

AT A DINNER party she meets X, whom she has not seen in years.... X is as good as his word [3, p. 35].

Літери англійського алфавіту використовуються автором у наступному епізоді для опису структури традиційного роману:

The novel, the traditional novel, she goes on to say, is an attempt to understand human fate one case at a time, to understand how it comes about that some fellow being, having started at point A and having undergone experiences B and C and D, ends up at point Z. Like history, the novel is thus an exercise in making the past coherent. Like history, it explores the respective contributions of character and circumstance to forming the present. By doing so, the novel suggests how we may explore the power of the present to produce the future. That is why we have this thing, this medium called the novel [4, с. 38–39].

Наступний контекстологічний фрагмент містить значну кількість різних графофонемних засобів, що вкупі з вербальними засобами творять семантику та прагматику фрагмента, надаючи вичерпну характеристику персонажів, задіяних у ньому.

Ситуація, описана у фрагменті, є наступною: через буревій сім'я, що мешкає у передмісті Лондона та складається із батька на ім'я Самад, який є етнічним індусом, проте фанатично сповідує іслам, чиє дитинство та молодість пройшли в Індії, його дружини Алсани, що теж є етнічною індускою, та їх сина-підлітка Мілата, одного з двох близнюків родини, що народився та ріс вже в Лондоні, змушена покинути свій будинок. Оскільки ситуація небезпечна, батько пропонує дружині та синові взяти лише найнеобхідніше.

Авторка оформлює перелік найнеобхідніших на погляд сина та матері речей у вигляді списку з двома колонками. Саме таке представлення переліку вдало реалізує контраст між поколіннями батьків і дітей та між відмінними культурними традиціями. Третю життєву філософію викладено у фінальній ремарці батька.

'All right, woman. Are you coming now?'

'Maybe, Samad Miah, maybe.'

'Dammit! I'm not in the mood for a referendum. We're going to Archibald's. Maybe they still have light. And there is safety in numbers. Both of you – get dressed, grab the essentials, the life or death things, and get in the car!'

Holding the car boot open against a wind determined to bring it down, Samad was first amused and then depressed by the items his wife and son determined essential, life or death things:

<i>Millat</i>	<i>Alsana</i>
Born to Run (album) –	Sewing machine
Springsteen	Three pots of tiger balm
Poster of De Niro in 'You talkin'	Leg of lamb (frozen)
to me' scene from Taxi Driver	Foot bath
Betamax copy of Purple Rain	<i>Linda Goodman's Starsigns</i>
(rock movie)	(book)

Shrink-to-fit Levis 501 (red tab)
Pair of black converse baseball
shoes

A Clockwork Orange
(book)

Samad slammed the boot down.

'No pen knife, no edibles, no light sources. Bloody great. No prizes for guessing which one of the Iqbals is the war veteran. Nobody even thinks to pick up the Qur'an. Key item in emergency situation: spiritual support. I am going back in there. Sit in the car and don't move a muscle.' [20, c. 221–222].

Характеристика міста подається в наступному прикладі з використанням курсиву, капіталізації, алітерації, тире та графону одночасно: *The guy stood a moment on the other side of my glass door. He ran his eye over its inscription – 'Reality Rules – cos the city ain't pretty' – before knocking and entering* [1, c. 6].

Велика концентрація ГФЗ здатна, реалізуючи прийом зчеплення, конструювати семантику та прагматику фрагмента [8, с. 71]. На підтвердження цієї тези наведемо фрагмент з роману В. С. Найпула «Enigma of the arrival». Описуючи неділю для емігранта з Індії в Англію, автор послуговується наступною архітектонічною текстовою формулою: ! ? ? ? ? ? . ! . Така напружена прагматична структура фрагмента сприяє трансляції вербального смислу, залучаючи великою кількістю питальних речень читача до творення семантики уривку шляхом спонукання його до емпатії, оскільки читач автоматично починає давати собі відповіді на них. Початок і кульмінація фрагмента складаються з емоційних речень, маркованих знаком оклику, формуючи, таким чином рамку фрагмента. Цікавим є вибір пунктуаційного оформлення речення, яке містить розв'язку фрагмента, адже за комунікативним спрямуванням воно є розповідним, а, отже, закінчується крапкою. Такий авторський вибір видається дещо дивним, проте на тлі решти емоційного та експресивного фрагмента з використанням знака питання та знака оклику саме крапка постає маркованим членом стилістичної опозиції:

Sunday! But why had he chosen to turn off at the grassy driveway? Why hadn't he driven the half a mile or so further up to the more usual way in, easier for his car, the paved (though broken) lane that led straight up the hill to the new barn and then directly down to the cottage? Was it drunkenness? Was it his wish to bang about the driveway? Or was it his fear of the narrow road winding on a ledge above the sharp drop down to the river, with two or three blind corners? It was probably in his own mind his Sunday drive, the climax of the extended pub hour. The pleasures of beer on a Sunday! They were like the pleasures of work in his garden as a free man [16, c. 33–34].

Візуальним фокусом наступного епізоду з роману С. Рушді «Midnight children» є, безумовно, фрагмент «paralysed – yes! – by love.», що забезпечується його графічним оформленням. У подальшому розгортанні епізоду аналізується слово «love» та інтонація, з якою воно вимовляється на адресу персонажа:

'Condemned by a perforated sheet to a life of fragments,' I wrote and read aloud, 'I have nevertheless done better than my grandfather; because while Aadam Aziz remained the sheet's victim, I have become its master – and Padma is the one who is now under its spell. Sitting in my enchanted shadows, I vouchsafe daily glimpses of myself – while she, my squatting glimpser, is captivated, helpless as a mongoose frozen into immobility by the swaying, blinkless eyes of a hooded snake, paralysed – yes! – by love.'

That was the word: love. Written-and-spoken, it raised her voice to an unusually shrill pitch; it unleashed from her lips a violence which would have wounded me, were I

still vulnerable to words. 'Love *you*?', our Padma piped scornfully, 'What for, my God?' [19, c. 121].

Вичерпну характеристику Індії очима емігрантів, що повернулися на батьківщину, пропонує епізод з роману А. Рой «The god of small things» через параграфеміку, графіку та синтаксис фрагмента: площинно-просторова організація фрагмента, номінативні речення, багатокрапка, курсив, знаки оклику, знак питання, інверсія.

Авторка вдало передає лицемірство та блюзнірство людей, що, повернувшись на батьківщину та проживши відносно недовгий час в Англії, претендують на зверхність та вищість над своїми співвітчизниками та глузують або засуджують спосіб життя, яким жили самі:

Then the Bombay-Cochin people came out. From the cool air into the hot air. Crumpled people uncrumpled on their way to the Arrivals Lounge.

And there they were, the Foreign Returnees, in wash'n'wear suits and rainbow sunglasses. With an end to grinding poverty in their Aristocrat suitcases. With cement roofs for their thatched houses, and geysers for their parents' bathrooms. With sewage systems and septic tanks. Maxis and high heels. Puff sleeves and lipstick. Mixy-grinders and automatic flashes for their cameras. With keys to count, and cupboards to lock. With a hunger for kappa and meen vevichathu that they hadn't eaten for so long. With love and a lick of shame that their families who had come to meet them were so ... so ... gawkish. Look at the way they dressed! Surely they had more suitable airport wear! Why did Malayalees have such awful teeth?

And the airport itself! More like the local bus depot! The birdshit on the building! Oh the spitstains on the kangeroos!

Oho! Going to the dogs India is [17, c. 139–140].

Імплицитна чи то експліцитна характеристика постколоніальних країн є типовою для текстів постколоніальних авторів [15, c. 45]. Причому варто відзначити, що постколоніальні автори з однаковим ентузіазмом послуговуються як вербальними так і невербальними засобами.

Для прикладу наведемо епізод, де Африка характеризується вербально та за допомогою різних графо-фонемних засобів. Така комбінована методика опису дає авторові змогу передати смислове наповнення уривка та зацентувати увагу читача на комунікативних, емоційних, прагматичних фокусах уривка. Образний лексичний оказіоналізм «Africanness» вигідно скомпресовує ці характеристики:

'A second remark: reading is not a typically African recreation. Music, yes; dancing, yes; eating, yes; talking, yes – lots of talking. But reading, no, and particularly not reading fat novels. Reading has always struck us Africans as a strangely solitary business. It makes us uneasy. When we Africans visit great European cities like Paris and London, we notice how people on trains take books out of their bags or their pockets and retreat into solitary worlds. Each time the book comes out it is like a sign held up. *Leave me alone, I am reading*, says the sign. *What I am reading is more interesting than you could possibly be.*

'Well, we are not like that in Africa. We do not like to cut ourselves off from other people and retreat into private worlds. Nor are we used to our neighbours retreating into private worlds. Africa is a continent where people share. Reading a book by yourself is not sharing. It is like eating alone or talking alone. It is not our way. We find it a bit crazy.'

We, we, we, she thinks. *We Africans*. It is not *our* way. She has never liked *we* in its exclusive form. Emmanuel may have grown older, he may have acquired the blessing of American papers, but lie has not changed. Africanness: a special identity, a special fate [4, c. 40–41].

Синграфемні засоби наступного уривка вичерпно характеризують персонажа на

рівні наратора, оцінна емоційна ремарка якого уміщена в дужки та підсилена знаком оклику. Таким чином, варто говорити про графо-фонеміку як про потужний засіб творення текстової категорії модальності [11].

Таким чином, графо-фонемні стилістичні засоби в межах корпусу лінгвовізуальних засобів є одночасно ефективним та економним засобом прямої і непрямой характеристики персонажів, сюжетних подій, художнього часу та місця й культурно-комунікативних патернів постколоніальних культур, що демонструють високий ступінь образності та реалізують принцип мовної економії.

Перспективи подальших досліджень з теми полягають у детальній інвентаризації функцій графо-фонемних засобів як інструментів трансляції культурно-комунікативних патернів сучасних англomовних постколоніальних художніх текстів.

Список використаної літератури

1. Adebayo D. *My Once Upon a Time* / D. Adebayo. – London : Abacus, 2001. – 336 p.
2. Ashcroft B. *Postcolonial Studies : The Key Concepts* / B. Ashcroft, G. Griffiths, H. Tiffin. – London, NY : Routledge, 2013. – 268 p.
3. Bolinger D. *Intonation and Its Uses : Melody in Grammar and Discourse* / D. Bolinger. – California : Stanford University Press, 1989. – 470 p.
4. Coetzee J. M. *Elizabeth Costello* / J. M. Coetzee. – London : Penguin Books, 2004. – 233 p.
5. Connor S. *Postmodern Culture. An Introduction to Theories of the Contemporary* / S. Connor – Oxford : Blackwell, 1997. – 327 p.
6. Deschamps A. *English Phonology and Graphophonemics* / A. Deschamps, J. M. Fournier, J. L. Duchet, M. O’Neil. – Paris : Ophrys, 2004. – 222 p.
7. Fox G. *Techniques of Description: Spoken and Written Discourse* / G. Fox, M. Hoey, J. M. Sinclair. – London : Routledge, 2004. – 232 p.
8. Frost R. *Orthography, Phonology, Morphology and Meaning* / R. Frost, M. Katz. – Amsterdam : North Holland, 1992. – 434 p.
9. Jameson F. *The Cultural Turn : Selected Writings on the Postmodern 1983–1998* / F. Jameson. – London & N.Y. : Verso Books, 1998. – 128 p.
10. Kafalenos E. *Towards a Typology of Indeterminacy in Postmodern Narrative* / E. Kafalenos // *Comparative Literature*. – 1992. – Vol. 44, № 4. – P. 380–408.
11. Kawaguchi Y. *Prosody and Syntax : Cross-linguistic Perspectives* / Y. Kawaguchi, I. Fonagy, T. Moriguchi. – Amsterdam, Philadelphia : John Benjamins Publishing, 2006. – 381 p.
12. Lee A. *Realism and Power. Postmodern British Fiction* / A. Lee. – London ; New York : Routledge, 1990. – 155 p.
13. Longhurst B. *Introducing Cultural Studies* / B. Longhurst, G. Smith, G. Bagnall, G. Crawford, M. Ogborn. – London : Routledge, 2014. – 368 p.
14. McHale B. *Constructing Postmodernism* / B. McHale. – London : Routledge, 1992. – 342 p.
15. Minami M. *Culture-specific Language Styles : The Development of Oral Narrative and Literacy* / M. Minami. – Clevedon : Multilingual Matters, 2002. – 316 p.
16. Naipaul V. S. *The Enigma of Arrival* / V. S. Naipaul. – London : Penguin Books, 1987. – 318 p.
17. Roy A. *The God of Small Things* / A. Roy. – London : Flamingo, 1997. – 340 p.
18. Rushdie S. *Fury* / S. Rushdie. – NY : Random House, 2002. – 259 p.
19. Rushdie S. *Midnight Children* / Salman Rushdie. – London : Vintage, 1995. – 463 p.
20. Smith Z. *White Teeth* / Zadie Smith. – London : Penguin Books, 2001. – 542 p.

21. Williams P. Colonial Discourse and Post-colonial Theory : A Reader / P. Williams, L. Chrisman. – NY : Columbia University Press, 1994. – 570 p.

22. Young R. Postcolonialism : A Very Short Introduction / R. Young. – Oxford : Oxford University Press, 2003. – 180 p.

Стаття надійшла до редакції 27.09.2016

T. I. Kovalevska

THE MANIFESTATION OF MODERN ENGLISH POSTCOLONIAL TEXTS COMMUNICATIVE AND CULTURAL PATTERNS VIA GRAPHO-PHONEMIC STYLISTIC MEANS

The article highlights linguo-visual stylistic means in general and grapho-phonemic means in particular as the instruments of communicative and cultural patterns of modern English postcolonial texts disclosure and creation; their functions have been singled out and grouped into four categories: functions of prosodic plan, functions of semantic plan, functions of pragmatic plan and functions of text structuring and organization plan; an attempt to analyze their factual manifestations in contextual fragments of texts belonging to modern English postcolonial writers has been made. The article also suggests a generalized view of the English postcolonial language of modern fiction as seen by the researchers, the view being that modern English postcolonial authors tend to shift towards the active use of non-verbal semiotic units in their narration as well as towards visual presentation of information. The author supports the current views of the linguists that this tendency is not so much a tribute to a general linguo-visual way of presenting information gain of popularity as a feature peculiar to the English of postcolonial writings, it being the economical and productive way of translating postcolonial communicative and cultural patterns into a written text. The article discusses the assertion that postcolonial text language functions as a means of constructing non-Occidental world and worldview as the reason of such peculiarity. The written system of language uses for the transmission of multilevel and multidimensional oral speech into writing a specific semiotic system of instruments, which greatly contributes to the formation and regulation of graphic-sound sequence of linguistic signs in a specially organized plan of text expression and comprises graphic signs, punctuation marks, text layout, pictures, drawings, photos, maps and any other iconic units. Language of a colonized personality is not functioning solely as a carrier of local culture, but also as a way of structuring reality and means of expressing the «different» viewpoint. Adaptation of the language involves the adoption of cognitive models, philosophical and moral foundations of the former colonizer. Dialectics and controversy of postcolonial literature lies in the transformation of language laws of the invader in order to adapt them to express the cultural autonomy, traumatic experience as well as renewed identity rearticulation. An important task of postcolonial fiction is preserving intrinsic features of local culture while being transmitted via foreign language.

Keywords: *grapho-phonemic stylistic means, linguo-visual means, English postcolonial fictional text, postcolonial culture, communicative and cultural patterns.*